DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 11 januari 2001 *

I mål C-247/98,

Republiken Grekland, företrädd av D. Papageorgopoulos, I. Chalkias, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Condou-Durande, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: grekiska.

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/358/EG av den 6 maj 1998 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1994 (EGT L 163, s. 28) i den del beslutet avser Republiken Grekland,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent) och F. Macken,

generaladvokat: S. Alber,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid förhandlingen den 25 maj 2000,

och efter att den 6 juli 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Republiken Grekland har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 9 juli 1998, med stöd av artikel 173 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 första stycket EG i ändrad lydelse) yrkat att kommissionens beslut 98/358/EG av den 6 maj 1998 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1994 (EGT L 163, s. 28) skall ogiltigförklaras i den del beslutet avser sökanden.

2 Republiken Grekland yrkar att beslut nr 98/358 skall ogiltigförklaras i den del det i beslutet har fastställts att följande belopp inte skall belasta EUGFJ:

— 1 732 138 831 GRD avseende kompensationsbetalningar för sektorn för jordbruksgrödor, på grund av att en del av stödet regelvidrigt har innehållits,

— 145 393 041 GRD, avseende nötköttsbidrag, på grund av att en del av bidraget regelvidrigt har innehållits,

— 5 138 253 067 GRD, avseende frukt och grönsaker, på grund av brister i kontroll- och förvaltningssystemet och i producentorganisationernas verksamhet och

— 629 212 616 GRD, avseende vin, på grund av brister i tillsynsverksamheten och otillräckliga kontroller vad avser slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer samt underlåtenhet att uppfylla skyldigheter avseende destillation av bordsvin.

3 Skälen till de korrigeringar som gjorts har sammanställts i den sammanfattande rapporten nr VI/7421/97 av den 8 juni 1998 om resultatet av kontrollerna för avslut av EUGFJ:s räkenskaper, garantisektionen, för räkenskapsåret 1994 (nedan kallad den sammanfattande rapporten).

Riktlinjerna i Belle-rapporten och de skyldigheter som åligger kommissionen respektive medlemsstaterna vad avser avslut av EUGFJ:s räkenskaper

4 I kommissionens Belle-rapport (diarienr VI/216/93 av den 1 juni 1993) fastslås de riktlinjer som skall följas när finansiella korrigeringar gentemot en medlemsstat görs.

5 Vid sidan av de tre huvudsakliga beräkningsmetoderna föreskrivs i Belle-rapporten tre typer av schablonmässiga korrigeringar som skall göras i fall där det är svårt att göra en normal beräkning:

"a) 2 procent av utgifterna, om det uteslutande rör sig om vissa mindre viktiga brister i kontrollsystemet eller i verkställigheten av kontroller som inte är av väsentlig betydelse för att säkerställa att utgifterna var korrekta, och det därför skäligen kan antas att risken för förlust för EUGFJ var liten.

b) 5 procent av utgiften, om det rör sig om brister i en väsentlig del av kontrollsystemet eller genomförandet av kontroller som är av väsentlig betydelse för att fastställa om utgifterna var korrekta, och att det därför skäligen kan antas att risken för förlust för EUGFJ var betydande.

c) 10 procent av utgiften, om det rör sig om brister i kontrollsystemet som helhet eller i dess grundläggande delar eller i verkställigheten av väsentliga kontroller som syftade till att säkerställa att utgifterna var korrekta, och att det därför skäligen kan antas att risken för en mycket stor förlust för EUGFJ var överhängande."

6 I rapporten erinras dessutom om att det är möjligt att underkänna utgiften i sin helhet och att en högre korrektionssats kan befinnas lämplig om det föreligger exceptionella omständigheter.

7 Såsom domstolen redan har påpekat är det endast sådana interventioner som har företagits i enlighet med gemenskapsreglerna inom ramen för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna som skall finansieras av EUGFJ (se dom av den 28 oktober 1999 i mål C-253/97, Italien mot kommissionen, REG 1999, s. I-7529, punkt 6). Det ankommer därvid på kommissionen att styrka att reglerna om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna har åsidosatts (se dom av den 19 februari 1991 i mål C-281/89, Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-347, punkt 19, dom av den 6 oktober 1993 i mål C-55/81, Italien mot kommissionen, REG 1993, s. I-4813, punkt 13, och dom av den 28 oktober 1999 i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 6). Kommissionen är således skyldig att motivera sitt beslut när den i detta beslut konstaterar att kontroller saknas eller att det föreligger brister med avseende på de kontroller som den berörda medlemsstaten har genomfört (se dom av den 12 juni 1990 i mål C-8/88, Tyskland mot kommissionen, REG 1990, s. I-2321, punkt 23).

8 Kommissionen är dock inte skyldig att på ett uttömmande sätt visa att de kontroller som de nationella myndigheterna har utfört var otillräckliga eller att

de sifferuppgifter som medlemsstaterna har inkommit med inte är korrekta utan behöver endast förete bevisning för att det föreligger skäl för allvarligt och skäligt tvivel beträffande dessa kontroller eller sifferuppgifter (se dom av den 21 januari 1999 i mål C-54/95, Tyskland mot kommissionen, REG 1999, s. I-35, punkt 35, och dom av den 22 april 1999 i mål C-28/94, Nederländerna mot kommissionen, REG 1999, s. I-1973, punkt 40).

9 Att kommissionen har ålagts en lättare bevisbörda beror på att det är medlemsstaten som har lättast att samla in och kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för avslut av EUGFJ:s räkenskaper och att det följaktligen ankommer på medlemsstaten att inkomma med så detaljerad och fullständig bevisning som möjligt avseende dessa kontroller eller sifferuppgifter samt, i förekommande fall, bevisning för att kommissionens beräkningar inte är korrekta (se de ovannämnda domarna av den 21 januari 1999 i målet Tyskland mot kommissionen, punkt 35, och målet Nederländerna mot kommissionen, punkt 41).

Utgifter avseende kompensationsbetalningar för sektorn för jordbruksgrödor samt avseende nötköttsbidrag

10 Av den sammanfattande rapporten framgår att sammanslutningar av jordbruks-kooperativ (nedan kallade JKS) har en obligatorisk del i förvaltningen och utbetalningen av kompensationsbetalning avseende jordbruksgrödor, då de ansvarar för datoriserad handläggning av ansökningar samt för utbetalningar till samtliga stödmottagare, vare sig dessa är medlemmar i JKS eller ej. Till följd av ett nationellt avtal innehåller JKS ungefär två procent av stödet för att täcka sina egna kostnader. Detta strider mot artikel 15.3 i rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor (EGT L 181, s. 12; svensk specialutgåva område 3, volym 43, s. 20) och mot artikel 1.4 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbruks-politiken (EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva område 3, volym 3, s. 23).

11 Det anges i den sammanfattande rapporten att den grekiska kooperativa sektorn för nötkött liksom för jordbruksgrödor drar av minst två procent av nöt-

köttsbidraget för att täcka sina egna förvaltningskostnader. Detta strider mot artikel 30a i rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 148, s. 24; svensk specialutgåva område 3, volym 2, s. 63) i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2066/92 av den 30 juni 1992 om ändring av förordning (EEG) nr 805/68 och om upphävande av förordning (EEG) nr 468/87 om allmänna föreskrifter för det särskilda bidraget till nötköttsproducenter och förordning (EEG) nr 1357/80 om införandet av en bidragsordning för hållande av am- och dikor (EGT L 215, s. 49; svensk specialutgåva område 3, volym 43, s. 193) (nedan kallad förordning nr 805/68).

12 Den grekiska regeringen har för det första gjort gällande att kommissionen inte är behörig att göra finansiella korrigeringar inom ramen för avslut av EUGFJ:s räkenskaper i fall där den berörda medlemsstaten inte har följt gemenskapsbestämmelserna. Enligt denna regering är systemet för avslut av räkenskaperna av preventiv och korrigerande karaktär. Sanktioner mot medlemsstaterna kan inte vidtas enligt ifrågavarande system. Om kommissionen anser att en gemenskapsbestämmelse har åsidosatts kan den väcka talan om fördragsbrott vid domstolen, men enligt sökandens uppfattning är kommissionen inte behörig att själv fastställa att fördragsbrott har förekommit och att vidta ekonomiska sanktioner mot medlemsstaterna.

13 Domstolen finner i detta hänseende anledning att erinra om att såväl det förfarande som avses i artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) som förfarandet för avslut av EUGFJ:s räkenskaper visserligen är av kontradiktorisk karaktär, vilket skall säkerställa att rätten till försvar respekteras, och kan leda till att talan väcks vid domstolen, men att de båda förfarandetyperna ändå är oberoende av varandra, eftersom de har olika syften och regleras genom olika bestämmelser. Under ett fördragsbrottsförfarande, vilket syftar till att det skall fastställas att en medlemsstat åsidosätter gemenskapsrätten och till att få nämnda stat att upphöra med detta, står det kommissionen fritt att avstå från att fortsätta förfarandet om medlemsstatens fördragsbrott under förfarandets gång har upphört. Så är inte fallet vad avser förfarandet för avslut av EUGFJ:s räkenskaper. Syftet med förfarandet för avslut av räkenskaper är nämligen inte bara att kommissionen skall kunna konstatera att utgifterna är verkliga och korrekta utan även att kommissionen skall kunna göra en korrekt fördelning mellan medlemsstaterna och gemenskapen av de finansiella kostnader som uppkommit på grund av den gemensamma jordbrukspolitiken. Kommissionen har i detta avseende inte

något utrymme för skönsmässig bedömning som gör det möjligt för den att avvika från bestämmelserna rörande denna fördelning av kostnaderna (se dom av den 7 februari 1979 i de förenade målen 15/76 och 16/76, Frankrike mot kommissionen, REG 1979, s. 321, punkterna 27 och 28).

14 Kommissionen är följaktligen skyldig att göra en finansiell korrigering om de utgifter för vilka finansiering har begärts inte står i överensstämmelse med gemenskapsbestämmelserna. En sådan finansiell korrigering syftar till att undvika att EUGFJ belastas med utgifter som avser belopp som har utgivits för att finansiera någonting som saknar samband med föremålet för de ifrågavarande gemenskapsbestämmelsernas målsättning och utgör således, tvärtemot vad den grekiska regeringen har hävdat, inte en sanktion.

15 Då det i förevarande fall inte har bestritts att det stöd som skall utges till stödtagarna delvis har innehållits konstaterar domstolen att åtminstone en del av de utgifter avseende vilka finansiering har begärts har avsett ändamål som inte omfattas av en av de målsättningar som eftersträvas, nämligen, i enlighet med artikel 15.3 i förordning nr 1765/92 och artikel 30a i förordning nr 805/68, att säkerställa att de betalningar som utgår på grundval av dessa båda förordningar skall utbetalas i sin helhet till den bidragsberättigade.

16 Den grekiska regeringens första argument kan alltså inte vinna bifall.

17 Den grekiska regeringen har för det andra anfört att de avdrag från stödet för vilka redogjorts i punkterna 10 och 11 i denna dom har skett med bidragstagarens samtycke, vilket det har stått denne fritt att återkalla, och att avdrag inte har gjorts för alla producenter. Sedan år 1993 är grunden för avdraget dessutom inte längre artikel 2 i den grekiska lagen nr 1409/83, vilken avskaffades 1992 till följd av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken, utan avtal som slutits mellan JKS och deras medlemmar. Syftet med dessa avdrag är inte att täcka driftskostnader eller andra utgifter som uppkommer på grund av utbetalning av stödet utan att täcka mer allmänna tjänster som dessa sammanslutningar tillhandahåller. Till skillnad från vad kommissionen har anfört ombesörjer

nämnda sammanslutningar inte en tjänst av offentlig nyttighetskaraktär. Vid sådant förhållande har den korrigering som föreskrivs i beslut nr 98/358 en felaktig bedömning av de gjorda avdragens art som grund.

18 Domstolen konstaterar i detta hänseende dels att det enligt den nationella lagstiftning som var tillämplig under räkenskapsåret 1994 var tillåtet att göra de i målet aktuella avdragen från bidragen. Det framgår nämligen av de handlingar som den grekiska regeringen ingivit att artikel 2 i lag nr 1409/83 inte avskaffades förrän den 1 december 1997, genom lag nr 2538/97.

19 Dessutom konstaterar domstolen att den grekiska regeringen vid sammanträdet inför domstolen medgav att de aktuella avdragen även gjordes från bidragsutbetalningar till producenter som inte var anslutna till JKS. Då dessa producenter inte var parter i avtalen mellan JKS och deras medlemmar kan det avdrag som gjorts i deras fall inte vara en följd av dessa avtal.

20 Följaktligen kan inte heller det andra argumentet godtas.

21 Den grekiska regeringen har för det tredje, i andra hand, gjort gällande att det enligt gemenskapsrätten är tillåtet att göra avdrag från bidrag på det sätt som har skett i Grekland. Av domstolens praxis följer nämligen att det är tillåtet att göra avdrag från stöd som skall betalas om dessa avdrag avser verkliga kostnader, motsvarar sådana kostnader eller avgifter som föreskrivs i andra fall i den nationella lagstiftningen, avser ett så lågt belopp att de inte avhåller kandidater till stödet från att delta i stödprogrammet och inte äventyrar effektiviteten hos den gemensamma organisationen av marknaden (dom av den 30 november 1978 i mål 31/78, Bussone, REG 1978, s. 2429 och dom av den 15 september 1982 i mål 233/81, Denkavit Futtermittel, REG 1982, s. 2933).

22 Den grekiska regeringen anser att varken förordning nr 805/68, förordning nr 1765/92 eller någon annan förordning med bestämmelser om EUGFJ:s verksamhet eller om utbetalning av stöd innehåller uttryckliga bestämmelser enligt vilka det är förbjudet att göra avdrag från bidragen. Enligt nämnda regering är det, genom det förhållandet att gemenskapslagstiftaren efter avkunnandet av den ovannämnda domen i målet Denkavit Futtermittel antog förordningar om den gemensamma jordbrukspolitiken utan att införa bestämmelser om förbud mot avdrag för förvaltningskostnader från de bidrag som skall utbetalas till producenterna, visat att lagstiftaren inte har avsett att förbjuda sådana avdrag. Skillnaden mellan ordalydelsen av artikel 15.3 i förordning nr 1765/92 och ordalydelsen av artikel 30a i förordning nr 805/68 innebär även att den slutsatsen kan dras att gemenskapslagstiftaren inte hade för avsikt att införa en allmän bestämmelse om förbud mot avdrag från stödutbetalningar, utan endast att undvika att stödmottagarna får bära kostnader som saknar samband med beviljandet av nämnda stöd. Det framgår av dessa båda bestämmelser att stödet skall betalas till stödmottagaren själv och inte till utomstående, att det skall utbetalas utan att mottagaren påförs några skatteliknande avgifter eller avgifter som saknar samband med beviljandet av stödet och att den gemensamma organisationen av marknaden inte får hindras från att fungera.

23 Den grekiska regeringen har även anfört att domstolen har funnit att artikel 15 i förordning nr 1765/92 inte utgör hinder för att en medlemsstat avräknar sina förfallna fordringar från det belopp som skall utbetalas till en mottagare av stöd från gemenskapen, under förutsättning att medlemsstaten undviker att undergräva gemenskapsrättens verkan och att den säkerställer likabehandling av näringsidkare (se dom av den 19 maj 1998 i mål C-132/95, Jensen och Korn- og Foderstofkompagniet, REG 1998, s. I-2975).

24 I detta hänseende finner domstolen inledningsvis skäl att notera att artikel 15.3 i förordning nr 1765/92 har följande lydelse:

"De betalningar som anges i denna förordning skall utbetalas till stödmottagaren fullt ut."

25 I artikel 30a i förordning nr 805/68 stadgas följande:

"De belopp som skall betalas i enlighet med denna förordning skall betalas i sin helhet till de bidragsberättigade."

26 Det framgår således klart av dessa båda bestämmelsers ordalydelse att de belopp som avses "i sin helhet" skall betalas till stödmottagarna.

27 Det bör noteras att domstolen i sin dom av den 22 oktober 1998 i de förenade målen C-36/97 och C-37/97, Kellinghusen och Ketelsen (REG 1998, s. I-6337), punkt 21, fann att det enligt dessa bestämmelser är förbjudet för de nationella myndigheterna att göra avdrag från utbetalningarna eller att kräva att de förvaltningskostnader som är hänförliga till ansökan skall betalas med en minskning av stödbeloppen som följd.

28 I denna dom fann domstolen även att det i bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 1725/79 av den 26 juli 1979 om bestämmelserna om beviljande av stöd för skummjölk som bearbetas till foderblandningar och skummjölkspulver avsett som kalvfoder (EGT L 199, s. 1; svensk specialutgåva område 3, volym 11, s. 44), vilka var i fråga i det ovannämnda målet Denkavit Futtermittel, till skillnad från bestämmelserna i förordningarna nr 1765/92 och nr 805/68, enligt vilka stödet skall utbetalas i sin helhet, inte föreskrivs någonting angående kostnaderna för de kontroller som medlemsstaterna skall genomföra (se domen i det ovannämnda målet Kellinghusen och Ketelsen, punkt 23). Detsamma kan konstateras vad beträffar bestämmelserna i de förordningar som de tolkningsfrågor avsåg vilka besvarades i domen i det ovannämnda målet Bussone, punkterna 14, 15 och 21. Av ovanstående följer att domarna i de ovannämnda målen Denkavit Futtermittel och Bussone inte med framgång kan åberopas i förevarande mål.

29 Vad beträffar argumentet att det förhållandet att de gemenskapsbestämmelser på området för den gemensamma jordbrukspolitiken vilka antogs 1992 inte innehåller några bestämmelser som motsvarar artikel 15.3 i förordning nr 1765/92 och artikel 30a i förordning nr 805/68 skulle visa att gemenskapslagstiftaren inte hade för avsikt att förbjuda avdrag för förvaltningskostnader från det stöd som skall utbetalas till producenterna, är det tillräckligt att erinra om att dessa båda artiklar inte kan tolkas mot bakgrund av förordningar som inte innehåller några föreskrifter om att stödet i sin helhet skall betalas till stödmottagarna (se domen i det ovannämnda målet Kellinghusen och Ketelsen, punkt 27).

30 Vad slutligen beträffar det argument som avser domen i det ovannämnda målet Jensen och Korn- og Foderstofkompagniet, konstaterar domstolen att ifrågavarande mål inte avsåg finansiering av de förvaltningskostnader som är hänförliga till beviljandet av stöd utan möjligheten för medlemsstaterna att avräkna sina fordringar, vilka normalt skulle kunna vara föremål för avräkning, i det då aktuella fallet skattefordringar, från belopp som utbetalas med stöd av gemenskapsrätten (se domen i det ovannämnda målet Jensen och Korn- og Foderstofkompagniet, punkt 58). Dessutom fann domstolen i den nämnda domen att avräkning av en medlemsstats förfallna fordringar från kompensationsbetalningar som utbetalas med stöd av gemenskapsbestämmelser inte strider mot artikel 15.3 i förordning nr 1765/92 av den anledningen att den inte medför någon minskning av stödbeloppet (se domen i det ovannämnda målet Jensen och Korn- og Foderstofkompagniet, punkt 61). I förevarande fall medför de ifrågasatta avdragen från stödet just en minskning av stödbeloppet. Den grekiska regeringen kan följaktligen inte med framgång åberopa nämnda dom i förevarande mål.

31 För det fjärde och i andra hand har den grekiska regeringen anfört att de avdrag som gjorts har varierat mellan 0,5 procent och 2 procent av det stöd som skulle utbetalas beroende på vilken JKS som var ansvarig. Om kommissionen omöjligen kunde fastställa den exakta korrektionssats som skall tillämpas borde den ha begränsat sig till att tillämpa en korrektionssats om 1,25 procent, det vill säga medelvärdet mellan 0,5 procent och 2 procent.

32 I detta hänseende framgår det av de protokoll från JKS:s stämmor, vilka har bifogats ansökan, att den avdragsnivå som tillämpades av dessa JKS aldrig

understeg två procent. Vid sådant förhållande kan inte heller detta argument godtas, eftersom den grekiska regeringen inte har styrkt sitt påstående.

33 Den grekiska regeringen har för det femte anfört att det enligt lag nr 2538/97, vilken trädde i kraft den 1 december 1997, är förbjudet att hädanefter göra sådana avdrag från de belopp som betalas ut för EUGFJ:s räkning.

34 I detta hänseende är det tillräckligt att konstatera att nämnda lag inte trädde i kraft förrän i december 1997 och således inte kan beaktas vid prövning av avslut av räkenskaperna för räkenskapsåret 1994.

35 Eftersom inget av de argument som den grekiska regeringen har framfört har kunnat godtas kan talan inte bifallas i den del den avser utgifter avseende kompensationsbetalningar inom sektorn för jordbruksgrödor och avseende nötköttsbidrag.

Utgifter avseende kompensationsbetalningar som beviljats organisationer för frukt- och grönsaksproducenter

36 Av den sammanfattande rapporten framgår att det vid flera inspektioner som EUGFJ genomfört i Grekland har konstaterats att det föreligger brister i systemet för kontroll och förvaltning av den ekonomiska kompensation som har beviljats organisationerna för frukt- och grönsaksproducenter.

37 Vad beträffar persikor och nektariner konstaterades det vid inspektioner i Makedonien i augusti 1994 och i augusti 1995 bland annat att organisationer som inte hade tillgång till sådan teknisk utrustning som var nödvändig för saluföring av deras medlemmars produkter hade godkänts, att ingen av de organisationer som inspekterades hade någon interventionsfond och att den koefficient som användes för att fastställa återköpspriset för nämnda frukter var felaktig.

38 Enligt den sammanfattande rapporten inspekterades följande år vissa producentorganisationer i förvaltningsområdena Pella och Imathia som först inte hade godkänts. Vid denna inspektion framkom att de grekiska myndigheternas omprövningsförfarande på det hela taget kunde anses vara tillfredsställande vad beträffar Imathia, men att ett stort antal organisationer i Pella på grund av sin bristande tekniska utrustning inte borde ha godkänts.

39 Vad beträffar citrusfrukter har man i den sammanfattande rapporten funnit att det grekiska systemet för förvaltning och kontroll av förfarandet för godkännande av producentorganisationer har flera allvarliga brister. Europeiska gemenskapernas revisionsrätt hade framfört kritik mot en stor organisation i förvaltningsområdet Arta. Vid inspektion av denna organisation framkom dessutom ett visst antal oegentligheter och man fann inga omständigheter som gav anledning att förmoda att en utredning beträffande återköp av apelsiner i förvaltningsområdet Arta hade genomförts på ett tillfredsställande sätt, trots att denna utredning hade skett på kommissionens begäran.

40 Mot bakgrund av det ovan angivna beslutade kommissionen dels att göra en korrigering om 10 procent på samtliga belopp som hade redovisats avseende persikor, nektariner och citrusfrukter, dels att göra en korrigering om 20 procent av de belopp som hade redovisats avseende persikor och nektariner i förvaltningsområdet Pella.

41 Den grekiska regeringen har för det första gjort gällande att dessa korrigeringar grundar sig på en felaktig bedömning från kommissionens sida av de faktiska förhållandena. Kommissionen informerade i en skrivelse av den 12 oktober 1994 regeringen i fråga om att kommissionen hade för avsikt att göra en korrigering om 50 procent för utgifterna avseende återköp av persikor och nektariner för räkenskapsåret 1994 samt att utsträcka denna korrigering till att omfatta även räkenskapsåren 1992 och 1993 såvida inte strikta åtgärder för att sanera den ifrågavarande sektorn vidtogs under första halvåret 1995. Den grekiska regeringen har anfört att den i svar på denna skrivelse underrättade kommissionen om ett antal åtgärder som vidtogs år 1994 i syfte att sanera sektorn i fråga. På grund av dessa åtgärder fränträdde kommissionen genom skrivelse av den 13 december 1995 sina invändningar avseende räkenskapsåren 1992 och 1993. Med hänsyn till att samtliga dessa åtgärder vidtogs under regleringsåret 1994 och medförde påtagliga resultat under denna period har kommissionen begått ett fel genom att bibehålla den finansiella korrigeringen för räkenskapsåret 1994.

42 Kommissionen har inte bestritt att de grekiska myndigheterna efter kommissionens skrivelse av den 12 oktober 1994 vidtog vissa åtgärder vilka främjade sanering av den aktuella sektorn, men den anser att dessa åtgärder inte var tillräckliga för att lösa problemet med de regelvidriga godkännandena av producentorganisationer. Ytterligare undersökningar har föranlett kommissionen att dra slutsatsen att oegentligheterna avseende godkännande av producentorganisationer, kontrollen av dessa organisationers verksamhet och förekomsten av interventionsfonder kvarstod. Kommissionen anser att den på grundval av dessa konstateranden hade rätt att göra en korrigering om 10 procent av de utgifter som hade redovisats för räkenskapsåren 1992—1994. Enligt kommissionens mening innebär inte det förhållandet att kommissionen, till följd av de grekiska myndigheternas ansträngningar att åtgärda de oegentligheter som hade fastställts, har fränträtt sina invändningar avseende räkenskapsåren 1992 och 1993 att Republiken Grekland har rätt att kräva att kommissionen skall inta samma attityd beträffande de oegentligheter som avser räkenskapsåret 1994 (se den ovannämnda domen av den 6 oktober 1993, Italien mot kommissionen, punkt 67).

43 I detta hänseende bör det inledningsvis noteras att det i artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT L 118, s. 1; svensk specialutgåva område 3, volym 4, s. 162), i ändrad lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3284/83 av den 14 november 1983 (EGT L 325, s. 1)

(nedan kallad förordning nr 1035/72), stadgas att producentorganisationer skall bildas på frukt- och grönsaksproducenternas eget initiativ i syfte att främja koncentrationen av utbudet och regleringen av priserna i producentledet vad avser en eller flera av de produkter som avses i förordningen och att göra lämpliga tekniska hjälpmedel för presentation och saluföring av de aktuella produkterna tillgängliga för producentorganisationernas medlemmar.

44 Enligt artikel 13.2 i förordning nr 1035/72 får medlemsstaterna endast godkänna de berörda organisationerna om dessa lämnar tillräckliga garantier för verksamhetens varaktighet och effektivitet, särskilt med avseende på de uppgifter för vilka de har inrättats, och att de från och med tidpunkten för godkännande håller särskild bokföring för den verksamhet som är föremål för godkännandet. En medlemsstat skall till följd härav vägra att godkänna eller till och med återkalla ett godkännande för varje producentorganisation som exempelvis inte har tillgång till lämpliga tekniska hjälpmedel för presentation och saluföring av de berörda produkterna.

45 Domstolen finner vidare anledning att erinra om att det av de skäl som anges i punkt 9 i denna dom ankommer på medlemsstaten att visa att kommissionens påståenden inte är korrekta. I förevarande mål har den grekiska regeringen dock inskränkt sig till att i mycket allmänna ordalag hävda att kommissionen har begått ett fel genom att vidhålla den finansiella korrigeringen för räkenskapsåret 1994. Den har inte inkommit med någon konkret bevisning av sådan art att den ger anledning att ifrågasätta att det som kommissionen har fastställt angående de oegentligheter som avser godkännande av producentorganisationer är riktigt.

46 Slutligen bör det tilläggas att det förhållandet att kommissionen frånträtt sina invändningar avseende de utgifter som Republiken Grekland har haft under räkenskapsåren 1992 och 1993 inte på något sätt innebär att den inte har haft fog för att vidhålla invändningarna avseende räkenskapsåret 1994. Tvärtom utgör resultatet av de undersökningar som kommissionen har gjort hos producentorganisationerna, vilket inte på annat sätt har bestritts av Republiken Grekland, en tillräcklig motivering i detta avseende.

47 Vid sådant förhållande kan den grekiska regeringens argumentation inte godtas i detta avseende.

48 Den grekiska regeringen har för det andra anfört att kommissionen har gått utöver det utrymme för skönsmässig bedömning som den har enligt artikel 5.2 b i förordning nr 729/70. I detta avseende har regeringen för det första gjort gällande att kommissionen måste iaktta måttfullhet när den gör schablonmässiga korrigeringar med Belle-rapporten som grund och att korrigeringar om 10 procent endast är motiverade om risken för en mycket stor förlust för EUGFJ är överhängande. För det andra har regeringen anfört att kommissionen är skyldig att beakta överträdelsens art och svårighetsgrad samt den ekonomiska skada som förorsakats gemenskapen när den gör korrigeringar av redovisade utgifter. För det tredje har den anfört att kommissionens undersökning av apelsinsektorn endast avsåg ett enda förvaltningsområde, trots att det finns 52 förvaltningsområden i Grekland. För det fjärde har nämnda regering anfört att kommissionens undersökning av persikosektorn endast avsåg två av dessa 52 förvaltningsområden och att kommissionens kontroller endast avsåg ett begränsat antal producentorganisationer, i fråga om vilka vissa brister i tillämpningen av regelsystemet redan hade framkommit vid en tidigare kontroll som de grekiska myndigheterna hade utfört. För det femte anser den grekiska regeringen att den finansiella korrigeringen om 20 procent för förvaltningsområdet Pella är omotiverad, eftersom den undersökning som kommissionen utförde i augusti 1995 endast avsåg åtta producentorganisationer, vars godkännande redan hade ifrågasatts av de grekiska myndigheterna.

49 Republiken Grekland har dessutom angivit att samtliga högre tjänstemän som anförtrotts att kontrollera förvaltningen av citrusfruktmarknaden hade givits de anvisningar som var nödvändiga för att genomföra nämnda kontroller på ett korrekt och effektivt sätt. Dessa anvisningar avsåg kvalitetskontroll, frågan huruvida producentorganisationernas verksamhet bedrevs korrekt samt gratisutdelning. Enligt regeringen i fråga kan de aktuella organisationernas verksamhet därför inte ifrågasättas. Ett bevis för detta är att kommissionen har frånträtt sina invändningar avseende utgifterna under räkenskapsåren 1992 och 1993. Inom

persiko- och nektarinsektorn har liknande anvisningar givits avseende godkännande av organisationerna samt dessas struktur och verksamhet. Därutöver har ett dataregister över producentorganisationernas medlemmar skapats i syfte att lättare kunna kontrollera deras produktiva och affärsmässiga verksamhet.

50 Vad beträffar den påstådda frånvaron av teknisk utrustning och interventionsfonder har Republiken Grekland anfört att det inte är ett krav enligt förordning nr 1035/72 att producentorganisationerna skall ha egen teknisk utrustning och att man således inte kan vägra att godkänna producentorganisationer som hyr sådan utrustning. I denna förordning föreskrivs inte heller någon exakt övre gräns för interventionsfondens intäkter. Enbart det förhållandet att vissa fonder inte har tillräckligt kapital för att kunna täcka de återköp som görs är alltså inte av sådan art att godkännandet av de berörda organisationerna inte skall anses vara regelrätt.

51 Vad beträffar, för det första, de oegentligheter som kommissionen har uppdagat avseende godkännande av producentorganisationer bör det noteras att dessa obestridligen var tämligen allvarliga. Som kommissionen med rätta har påpekat hade ett stort antal av de kontrollerade organisationerna, såväl inom persiko- och nektarinsektorn som inom citrusfruktsektorn, varken tillgång till egen eller förhyrd utrustning för presentation och saluföring av sina medlemmars produkter och saknade interventionsfonder genom vilka återköp av vissa produkter skulle kunna finansieras. Såsom framgår av punkt 45 i denna dom har den grekiska regeringen inte ingivit någon bevisning som kan innebära att det kan ifrågasättas att dessa konstateranden är riktiga.

52 Vad beträffar, för det andra, frågan huruvida de kontroller som kommissionen genomfört var representativa bör man erinra sig att, såsom kommissionen har gjort gällande utan att det bestritts av den grekiska regeringen, kontrollerna beträffande persiko- och nektarinsektorn avsåg samtliga producentorganisationer med säte i förvaltningsområdena Pella och Imathia, från vilka 95 procent av den grekiska persiko- och nektarinproduktionen härrör och för vilka 93,5 procent av de kompensationsbetalningar som utgår för denna produktion är avsedda. Kontrollerna inom citrusfruktsektorn avsåg förvaltningsområdena Argolida, Arta

och Lefkada, vars produktion avsåg 74 procent av de kompensationsbetalningar som utgick för Grekland inom denna sektor för räkenskapsåret 1994. Med hänsyn till dessa sifferuppgifter kan det inte rimligen ifrågasättas att de kontroller som kommissionen utförde var representativa och att oegentligheterna var av den omfattning som sagts.

53 Detta konstaterande gäller även de kontroller som utförts i förvaltningsområdet Pella. Enbart det förhållandet att kommissionen vid sin andra undersökning endast kontrollerade organisationer vars godkännande redan hade ifrågasatts av de grekiska myndigheterna kan inte på något sätt vederlägga vad kommissionen fastställde efter denna undersökning, nämligen att 48 procent av de producentorganisationer som är etablerade inom detta förvaltningsområde inte hade tillgång till teknisk utrustning för saluföring av frukterna.

54 Dessutom konstaterar domstolen att de förhållandena att anvisningar utfärdas till de tjänstemän som ansvarar för de kontroller som föregår godkännande av producentorganisationer och att dataregister över producentorganisationernas medlemmar skapas inte säkerställer att de organisationer som godkänns faktiskt uppfyller alla villkor för godkännande vid den tidpunkt då de beviljas godkännande eller vid en senare tidpunkt. Dessa argument kan således inte godtas.

55 Därutöver finner domstolen skäl att notera dels att kommissionen inte har inskränkt sig till att fastställa att ett visst antal organisationer inte hade någon egen teknisk utrustning, utan har understrukit att ett stort antal producentorganisationer "varken hade tillgång till egen eller förhyrd utrustning", dels att kommissionen inte har påpekat att de obligatoriska interventionsfonderna hade otillräckliga intäkter, utan har understrukit att det ofta inte förekom några sådana fonder över huvud taget.

56 Med hänsyn till ovanstående har det framkommit att de brister som uppdagats av kommissionens tjänstemän avser genomförande av väsentliga kontroller som

syftade till att säkerställa att de ifrågavarande utgifterna var korrekta. Kommissionen kunde således rätteligen dra slutsatsen att risken för förluster för EUGFJ var överhängande. Den korrigering om 10 procent som kommissionen har gjort synes därför inte vara omotiverad.

57 Vad beträffar den finansiella korrigering som gjorts avseende förvaltningsområdet Pella noterar domstolen dels att kommissionen enligt fast rättspraxis kan vägra att låta EUGFJ finansiera utgifterna för en viss budgetpost om den anser att tillräckliga kontrollmekanismer inte finns (se dom av den 6 juli 2000 i mål C-45/97, Spanien mot kommissionen, REG 2000, s. I-5333, punkt 24), dels att kommissionen i Belle-rapporten uttryckligen har förbehållit sig möjligheten att om det föreligger exceptionella omständigheter tillämpa en korrektionssats som överstiger 10 procent. Med hänsyn till allvaret och omfattningen av de brister i de väsentliga kontrollerna som konstaterats i förvaltningsområdet Pella synes den korrigering om 20 procent som kommissionen har gjort inte vara omotiverad.

58 Talan skall således ogillas i den del den avser utgifter för kompensationsbetalningar till frukt- och grönsaksproducentorganisationer.

Utgifter avseende vinsektorn

Korrigeringar avseende slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer

59 Av den sammanfattande rapporten framgår att kommissionens tjänstemän vid en kontroll som utfördes i september 1995 konstaterade att det system för kontroll

av slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer som de grekiska myndigheterna hade infört inte var tillräckligt för att kunna uppväga det förhållandet att det inte förelåg något pålitligt system för identifikation och mätning av arealerna, såsom ett register över vinodlingar eller ett fastighetsregister.

60 I den sammanfattande rapporten preciseras att det vid den mätning av flera odlingslotter som kommissionens tjänstemän har gjort framkom att de nationella kontrollanterna hade överskattat arealernas storlek med i genomsnitt 10 procent i förhållande till de verkliga arealerna. Dessutom kunde tjänstemännen inte få några uppgifter om vilka metoder som hade använts av de nationella myndigheterna för att bestämma odlingslotternas yta, och det uppdagades att inga mätningar hade skett efter röjningen av vinodlingen.

61 I denna rapport anges även att produktionsanmälningarna inte överensstämde med den godkända avkastningen för de odlingslotter som har röjts, eftersom bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer skall beräknas på grundval av avkastningen av vinstockarna på den odlingslott som har röjts och inte på grundval av den genomsnittliga avkastningen av en viss vinstocksart i ett förvaltningsområde. Vid undersökningen framkom dessutom att vinodlingarna inte hade röjts i enlighet med gemenskapsbestämmelserna.

62 Kommissionen har följaktligen vägrat att godta 8,64 procent av utgifterna avseende slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer.

63 Enligt den grekiska regeringen är denna finansiella korrigering inte motiverad, eftersom det system för kontroll och dubbelkontroll som regeringen har infört för att uppväga att det inte finns något register över vinodlingar på dess territorium är fullkomligt effektivt och pålitligt.

64 Den grekiska regeringen har uppgivit att kontrollerna på plats, vilka avser 100 procent av de inkomna ansökningarna, har anförtrotts specialiserade experter i agronomi och genomförs såväl före som efter röjningen av vinodlingarna. Dessa kontroller avser de aktuella odlingslotternas areal, avkastning och skörd. Resultatet av kontrollerna anslås i den lokala myndighetens lokaler. Denna åtgärd gör det möjligt att inkomma med eventuella klagomål. Dessa klagomål prövas i första instans av en nämnd, sammansatt av tre ledamöter, vilka företar en kontroll på plats före röjningen utan den förste kontrollörens medverkan. Överklagande kan även ske till en överklagningsnämnd, som då företar en administrativ kontroll och en kontroll på plats. Efter röjningen görs en ny kontroll på plats och en ny mätning av arealen samt en jämförelse av samtliga uppgifter. Denna sista kontroll utförs av den agronomiexpert som har utfört kontrollen före röjningen.

65 Beträffande det som konstaterats angående identifikationen av odlingslotterna och mätningen av arealer har den grekiska regeringen gjort gällande att innehavaren av en odlingslott enligt det grekiska förslaget till register över vinodlingar är skyldig att redovisa huruvida han brukar odlingslotten ensam eller tillsammans med en annan jordbrukare eller om nämnda odlingslott är arrenderad. I sistnämnda fall är den vinodlare som önskar erhålla stöd från systemet för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer skyldig att till sin ansökan foga handlingar till styrkande av äganderättsförhållandena avseende odlingslotten. De behöriga myndigheterna har således alltid möjlighet att identifiera ägaren till en viss odlingslott. Den grekiska regeringen har angivit att det problem avseende mätning av odlingslotterna vilket framhålls i den sammanfattande rapporten dels beror på att det inte finns några detaljerade åtkomsthandlingar i Grekland, dels på att de åtkomsthandlingar som finns inte åtföljs av några topografiska översikter och att odlingslotternas areal i dessa handlingar endast anges i ett ungefärligt antal stremmata (måttenhet motsvarande 10 ar).

66 Vad beträffar den bristande överensstämmelsen mellan produktivitetsanmälningarna och den godkända avkastningen av odlingslotter som har varit föremål för röjning, har den grekiska regeringen gjort gällande att den genomsnittliga avkastningen av odlingslotterna bland annat har beräknats utifrån vinstockarnas ålder, varje arts fruktbildningssätt, vinstockarnas styrka och bevattningsmöjlig-

heterna. Förvaltningsområdets genomsnittliga avkastning har inte beaktats vid beräkningen av de olika bidragen, och produktivitetsanmälan har endast använts för uppskattning av den högsta avkastning som kan beaktas vid beräkning av bidragen i sådana fall då en sökandes samtliga odlingslotter skulle röjas.

67 Vad gäller kommissionens argument avseende otillräckligheten av de kontroller som de nationella myndigheterna har gjort har den grekiska regeringen gjort gällande att kontrollerna förstärktes under räkenskapsåret 1993/1994. Till följd av en rekommendation från EUGFJ har kompletterande kontroller nämligen införts. Dessa har avsett ett stickprov om en procent av samtliga kontroller som utförts avseende ansökningar om bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer.

68 I andra hand har den grekiska regeringen anfört att den finansiella korrigeringen om 8,64 procent är godtycklig och omotiverad, eftersom de arealer för vilka bidrag för slutgiltig nedläggning beviljades endast översteg arealen av de vinodlingar som faktiskt hade röjts med 3,38 procent.

69 Domstolen konstaterar inledningsvis att det kontrollsystem som den grekiska regeringen har beskrivit i detta mål inte på något sätt skiljer sig från det kontrollsystem som regeringen i fråga beskrev i mål C-46/97, Grekland mot kommissionen (dom av den 13 juli 2000, REG 2000, s. I-5719). I punkt 38 i nämnda dom fann domstolen att detta kontrollsystem inte har den objektiva karaktär som krävs enligt gemenskapsbestämmelserna. Eftersom den grekiska regeringen inte har tillfört några nya uppgifter i detta avseende kan dess argumentation i denna fråga inte godtas.

70 Enligt domstolens praxis kan den medlemsstat, vars kontroller inom ramen för tillämpning av bestämmelserna om EUGFJ:s, garantisektionen, verksamhet har befunnits vara obefintliga eller otillräckliga av kommissionen, inte vederlägga

kommissionens konstateranden utan att stödja sina egna påståenden på omständigheter som visar att det föreligger ett tillförlitligt och funktionsdugligt kontrollsystem (se den ovannämnda domen av den 28 oktober 1999 i målet Italien mot kommissionen, punkt 7).

71 Den grekiska regeringen har i förevarande mål visserligen bestritt det som kommissionen har fastslagit angående identifikation av odlingslotter, men den har inskränkt sig till att hävda att det är möjligt att med ledning av det system för lokalisering av odlingslotter som tillämpas i Grekland identifiera odlingslotternas innehavare och har således inte ingivit någon bevisning av sådan art att det kan ifrågasättas om de ovannämnda konstaterandena är riktiga.

72 På samma sätt har den grekiska regeringen vad beträffar dels den bristande överensstämmelsen mellan produktivitetsanmälningarna och den godkända avkastningen för de berörda odlingslotterna, dels frågan huruvida dess kontroller varit otillräckliga, inskränkt sig till att hävda att genomsnittsavkastningen i förvaltningsområdet inte beaktas vid beräkningen av bidraget för slutgiltig nedläggning respektive att det antal kompletterande kontroller som utförts är tillräckligt stort.

73 Dessutom konstaterar domstolen att den grekiska regeringen inte har vederlagt kommissionens konstateranden att vinodlingsarealerna har överskattats med i genomsnitt 10 procent, att röjning av vinodlingarna inte har skett på föreskrivet sätt och att de kontroller som utförts efter röjningen har utförts för sent.

74 Vad beträffar den korrektionssats som har tillämpats vid den finansiella korrigeringen konstaterar domstolen att den grekiska regeringen inte på något sätt har visat att kommissionens beräkningar är felaktiga.

75 Vid sådant förhållande saknas anledning att ifrågasätta den finansiella korrigeringen om 8,64 procent av de redovisade utgifterna avseende slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer.

Korrigeringar avseende obligatorisk destillation av bordsvin

76 Av den sammanfattande rapporten framgår att den finansiella korrigeringen avseende obligatorisk destillation av bordsvin ursprungligen härrör från EUGFJ:s avslut av räkenskaper för räkenskapsåret 1991. Vid detta avslut konstaterade kommissionen att vissa medlemsstater inte uppfyllde sin destillationsskyldighet och systematiskt underskattade lagertillgångarna vid produktionsårets utgång. De för stora lagertillgångarna vid produktionsårets utgång ledde till att effektiviteten i den gemensamma organisationen av marknaden för vin stördes samt medförde ökade kostnader för privat lagerhållning för följande produktionsår.

77 Enligt den sammanfattande rapporten understeg den volym som faktiskt destillerades i Grekland år 1994 den volym som man var skyldig att destillera med 135 569 hektoliter. Kommissionen gjorde följaktligen en finansiell korrigering som beräknades på samma sätt som för tidigare räkenskapsår, nämligen på grundval av kostnaderna för lagerhållning av icke destillerat vin. Den korrigering som gjordes uppgick till 172 443 768 GRD.

78 Den grekiska regeringen har i detta avseende för det första anfört att det saknas rättslig grund för att göra den ifrågavarande finansiella korrigeringen. Bestämmelserna om obligatorisk destillation är nämligen enligt denna regerings mening endast bindande för producenterna och innebär inte att medlemsstaterna åläggs att se till att hela den avsedda mängden destilleras. Dessutom kan medlemsstaterna inte vara ekonomiskt ansvariga för de fel som begås av producenter vilka

det skulle vara omöjligt att tvinga att destillera en del av sin produktion, med risk för åsidosättande av den grundläggande principen om ekonomisk frihet.

79 Den grekiska regeringen gör för det andra gällande att finansiella korrigeringar endast kan göras om EUGFJ har lidit ekonomisk skada. Detta är dock inte fallet i förevarande mål, dels eftersom EUGFJ har sluppit att utbetala de belopp som producenterna skulle ha varit berättigade till om de hade uppfyllt sina skyldigheter, dels eftersom inget bidrag har utbetalats felaktigt. Kommissionen har slutligen enligt denna regerings mening överskattat den mängd som skall genomgå obligatorisk destillation.

80 Domstolen noterar inledningsvis att det framgår av det fyrtiosjätte övervägandet i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 84, s. 1; svensk specialutgåva område 3, volym 23, s. 7) att kontrollen och genomförandet av den obligatoriska destillationen åvilar de enskilda medlemsstaterna.

81 Enligt domstolens praxis är medlemsstaterna vidare enligt artikel 8.1 i förordning nr 729/70 skyldiga att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkra sig om att transaktioner som finansieras av EUGFJ verkligen äger rum och att de genomförs korrekt och att motarbeta och bestraffa oegentligheter och att återkräva de belopp som EUGFJ förlorat på grund av oegentligheter eller slarv, även om det i gemenskapsrättsakten i fråga inte uttryckligen anges att någon närmare bestämd kontrollåtgärd skall göras (se dom av den 19 november 1998 i mål C-235/97, Frankrike mot kommissionen, REG 1998, s. I-7555, punkt 45). Dessutom följer det, mot bakgrund av den skyldighet till lojalt samarbete med kommissionen som föreskrivs i artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG), av nämnda bestämmelse, vad närmare bestämt gäller korrekt användning av gemenskapens resurser, att medlemsstaterna är skyldiga att genomföra ett antal administrativa kontroller och kontroller på plats som tillsammans är sådana att det kan säkerställas att de materiella och formella villkoren för beviljande av de

ifrågavarande bidragen har uppfyllts korrekt (se dom av den 12 juni 1990 i det ovannämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkt 20).

82 Domstolen konstaterar således att kommissionen, tvärtemot vad den grekiska regeringen har gjort gällande, är behörig att göra en finansiell korrigering avseende obligatorisk destillation av bordsvin.

83 Det bör vidare understrykas att kommissionen när den gör en sådan finansiell korrigering till följd av åsidosättande av bestämmelserna om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna inte behöver bevisa att EUGFJ har lidit skada, utan endast göra sannolikt att en skada för gemenskapens budget kan ha uppstått (se dom av den 1 oktober 1998 i mål C-232/96, Frankrike mot kommissionen, REG 1998, s. I-5699, punkt 56).

84 Vad beträffar åsidosättandet av bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden finns det skäl att notera dels att det är ostridigt att den volym som faktiskt destillerades på det grekiska territoriet år 1994 understeg den volym man var skyldig att destillera med 135 569 hektoliter, dels att de grekiska myndigheterna inte har kunnat inge någon förteckning över de producenter som har kontrollerats eller de producenter som inte har låtit fastställd mängd genomgå obligatorisk destillation.

85 Vad gäller bedömningen av den eventuella risken för EUGFJ som har uppstått på grund av att den fastställda volymen vin inte destilleras, erinrar domstolen om att kommissionen enligt domstolens praxis har rätt att beräkna denna risk på grundval av det vin som funnits kvar i lager (se dom av den 28 oktober 1999 i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 96). Den grekiska regeringen har för övrigt inte inkommit med någon bevisning av sådan art att det kan ifrågasättas om kommissionens beräkningar är korrekta.

86 Slutligen kan kommissionen inte klandras för att ha överskattat den mängd som skall genomgå obligatorisk destillation, då, såsom framgår av rättspraxis, endast producenterna och medlemsstaterna är behöriga att inkomma med de beräkningar av skörden från vilka kommissionens beräkningar utgår (se dom av den 28 oktober 1999 i det ovannämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 95).

87 Med hänsyn till ovanstående synes den finansiella korrigeringen om 172 443 768 GRD avseende obligatorisk destillation av bordsvin vara motiverad.

88 Eftersom den grekiska regeringens talan inte vunnit bifall på någon av de grunder som anförts skall talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

89 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Grekland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Grekland har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) **Talan ogillas.**

2) **Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann Skouris Puissochet

Schintgen Macken

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 januari 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på sjätte avdelningen